

MORZYĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (5), [się].

o jasne.

inf morzyć się (2). ◇ *praes 3 sg* morzy się (1). ◇ *praet 3 pl m pers* morzyli się (1). ◇ *imp 2 sg m(o)rz* się (1). ◇ [2 *pl* mórzmy się.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Głodzić się (5) : przed południem pośpolicie odchodzi chęć iedzenia [...] á pośpolicie gdy fie kto długo morzy tedy głowa boli j zatacza fie. *GlabGad* G2v; *BielSpr* 49; *SienLek* 96v.

W przeciwstawieniu: »objadać się ... morzyć się« (1): z poftu fye nie obiaday: z obiedzenia fye nie morz. *SienLek* 10v.

[*Zwrot:* »głodem się morzyć« = *abstinere a cibis, inedia se conficere Cn:* A kiedy na nás pán głodu nieprzepużczá/ głodem się niemórzmy ani łobie przyrodzenia pfiuimy *MurzNT* 14 (*Linde*).]

Szereg: »morzyć się a mało jadać« (1): á tak iemu thrzeba więcej pokarmu niż onemu ktori fie nałożył morzić á mało iadać. *GlabGad* K6v.

Synonim: *głodzić się.*

Formacje współrdzenne cf MORZYĆ.